

Foto: J. V. C.

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

L'aigua, font de vida .....

La contemplació del salt d'aigua que veiem reproduït en la imatge de la portada ens transporta a un petit paradís on la frescor de l'indret contrasta amb la temperatura ambient d'aquests dies caniculars. El mirem i no ens costa gens d'imaginar-nos passejant pel caminet d'humitat ombrívola, envoltats per la bonica gamma de verd vegetal. Amb el pensament ja som a la cova i sentim la musiqueta de l'aigua que salta el precipici trobant el rierol al fons. Romanem plàcidament quietes, dominats per la contemplació de la cortina líquida que es desplega davant els nostres ulls... L'aigua, però, en aquest cas, és un símbol. Un d'aquells símbols religiosos

que serveixen per a entendre millor els continguts de la fe i compartir-los. L'aigua és un dels elements indispensables per a la vida. Sabem que, en el món material, sense ella les plantes s'assequen fins a morir-se i els animals no poden subsistir. A nosaltres ens passaria el mateix. En el diàleg amb la Samaritana, Jesús compara l'aigua del pou (font de vida material) amb el do de l'Esperit Sant (font de vida espiritual): «Tot aquell qui beu d'aquesta aigua [del pou] tornarà a tenir set; però qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set, sinó que l'aigua que li donaré esdevindrà en ell una font d'aigua que rajarà fins a la vida eterna» (Joan 4-13).

Diumenge XVIII de durant l'any | Cicle A

Lectura del llibre del profeta Isaïes (55,1-3)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta i malgasteu els vostres guanys en menjars que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David.»

Salm responsorial (Salm 144)

Tan bon punt obriu la mà, Senyor,
ens sacieu de bon grat.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig,
gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima
entranyablement tot el que ell ha creat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (8,35.37-39)

Germans, qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? ¿Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant? De tot això en sortim fàcilment vencedors

amb l'ajut d'aquell que ens estima. Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (14,13-21)

En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de la mort de Joan Baptista, se'n anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts. Els deixebles, veient que es feia tard, anaren a dir-li: «Som en un indret despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiadeu la gent. Que se'n vagin als poblets a comprar-se menjar.» Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos.» Jesús respongué: «Porteu-me'ls.» Llavors ordenà que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves plens de les sobres. Els qui n'havien menjat eren tots plegats un cinc mil homes, sense comptar-hi les dones i la mainada.

Què fem nosaltres per «donar menjar»? | Pere Casas Font.....

Cal que no ho oblidem: milers de persones moren cada dia per manca de pa, d'aigua, de vacunes, d'antibiòtics i per altres causes degudes a la pobresa. Però no n'hi ha prou a no oblidar-ho, ni és cristià dir que cadascú resolgui els seus problemes com pugui o que ho solucionin els dirigents polítics. Si vivim d'esquena als necessitats del món, perdem la nostra identitat cristiana.

Fa més de dos mil anys que Jesús, en veure aquella gran gentada que tenia gana, ens va marcar el camí a seguir: **comptant amb la col·laboració dels**

deixebles. Ell segurament que ja tenia pensat d'obrar amb el seu poder, però farà el miracle amb la poca cosa que tenen: cinc pans i dos peixos.

Davant la grandària del problema mundial de la pobresa, calen certament mesures governamentals que aconseguixin de reduir nivells de desnutrició, d'analfabetisme i de mortalitat infantil, que afecten tres quartes part de la humanitat, però també calen decisions de part nostra. Quines? Potser compartir el poc o molt pa que tinguem... Potser reduir el nostre excessiu consumisme... Potser...

Sant Ignasi de Loiola (1491-1556) | Romà Casanova, bisbe de Vic .....

La relació de la nostra diòcesi amb sant Ignasi és intensa, ja que va ser a la ciutat de Manresa on ell visqué una de les experiències fonamentals en el seguiment de Crist. Fou en la anomenada «visió del Cardener» on se li van obrir els ulls de l'enteniment de tal manera que la seva mirada sobre tota la realitat es va renovar totalment. Podem dir que fou a Manresa on es va perfilar per sempre el que seria l'espiritualitat ignasiana.

L'experiència en l'estada a Manresa va consolidar la conversió del qui venia d'una vida mundana, sensual, però en la convalescència, després de la seva ferida a la ciutat de Pamplona, va saber descobrir que servir el Senyor és el veritable honor i la veritable llibertat.

La gran obra de l'Esperit Sant a favor de tota l'Església per mitjà de sant Ignasi fou la Companyia de Jesús. El Senyor li va concedir companys en la seva aventura de viure i predicar en pobresa a la manera apostòlica. Fou en el segle XVI i en la convulsa Europa, quan es posava a prova la fidelitat a Crist i a la seva Església, quan va néixer la Congregació que ha estat i és de gran importància en la vida de l'Església i que té com a única finalitat: «Servir la sola Divina Majestat i la seva esposa la Santa Església sota el romà pontífex.»

L'espiritualitat de sant Ignasi continua essent d'actualitat, perquè porta al cor de l'evangeli en la recerca de la llibertat, que és la docilitat a l'Esperit Sant.

L'espiritualitat ignasiana porta al discerniment del que l'Esperit Sant vol fer en nosaltres per conduir-nos a la llibertat pròpia dels fills de Déu. L'obra de l'Esperit Sant en el cor de tot creient és la de fer néixer Crist en el cor del deixeble per a estimar-lo, seguir-lo i servir-lo.

L'expressió més difosa de sant Ignasi és aquella de *ad maiorem Dei gloriam*. S'hi expressa la plena disponibilitat a seguir el Senyor amb l'únic desig de glorificar el Pare. La vida de l'home és el reconeixement de la glòria de Déu. La persona humana assoleix la seva veritat quan reconeix la grandesa de Déu i en ell es reconeix com a criatura, com a fill de Déu. I des d'aquesta realitat s'entén l'actitud de servei. En els *Exercicis espirituals* hi trobem aquestes expressions: «Hem de servir molt Déu nostre Senyor per pur amor.» Tota l'existència no té cap altre significat que «estimar i servir en tot Déu nostre Senyor». Per a sant Ignasi el servei és la resposta d'amor del nostre cor a Déu, que ens ha estimat primer.

El secret de tota la vida i l'obra de sant Ignasi de Loiola no és cap altre que haver fet el seu camí amb Jesús. De fet, els seus exercicis espirituals tenen com a cor la contemplació de la vida, mort i resurrecció de nostre Senyor Jesucrist, acompanyant les meditacions amb aquesta indicació: «Demandar coneixement intern de tant de bé rebut, perquè jo, reconeixent-lo del tot, pugui en tot estimar i servir la seva divina majestat.»

Agenda litúrgica de la setmana .....

31 ■ Diumenge XVIII de durant l'any / Cicle A. Sant Ignasi de Loiola, prevere (†1556).

Lectures: Isaïes 55,1-3 / Salm 144 / Romans 8,35-37-39 / Mateu 14,13-21

Litúrgia de les hores: Setmana II

1 □ Dilluns. Sant Feliu, màrtir (†304). Sant Alfons Maria Liguori, bisbe i doctor de l'Església (†1787).

Lectures: Nombres 11,4b-15 / Salm 80 / Mateu 14,22-33

2 ■ Dimarts. La Mare de Déu dels

Àngels. Sant Eusebi de Vercel·li, bisbe (†371).

Lectures: Nombres 12,1-13 / Salm 50 / Mateu 15,1-2.10-14

3 ■ Dimecres. Santa Lídia, verge. Sant Nicodem (s. I).

Lectures: Nombres 13,2-3a.26–14,1.26-30.34-35 / Salm 105 / Mateu 15,21-28

4 □ Dijous. Sant Joan Maria Vianney, prevere (†1859).

Lectures: Nombres 20,1-13 / Salm 94 / Mateu 16,13-23

5 ■ Divendres. La Mare de Déu

de les Neus. Sant Osvald, laic (†642).

Lectures: Deuteronomi 4,32-40 / Salm 76 / Mateu 16,24-28

6 □ Dissabte. La Transfiguració del Senyor. Sants Just i Pastor, màrtirs (†304).

Lectures: Daniel 7,9-10.13-14 / Salm 96 / Mateu 17,1-9

7 ■ Diumenge XIX de durant l'any / Cicle A. Sant Gaietà, prevere (†1547). Sant Sixt, papa (257).

Lectures: I Reis 19,9a.11-13a / Salm 84 / Romans 9,1-5 / Mateu 14,22-33

Pròxima beatificació d'Anna Maria Janer | Guillem Carol i Vallès .....

Introducció

Foto: La Mare Janer

El 9 de juny de l'any 1951 Anna Padrós i Sellés va recuperar totalment la mobilitat. Anna Padrós era una dona que patia nanisme, era *borderline* i, amb el pas dels anys, havia anat perdent la mobilitat de les extremitats. De cop, però, després

de fer una pregària, va recuperar totalment la mobilitat gràcies a la intercessió d'Anna Maria Janer. Els metges van qualificar la seva curació d'inexplicable, els teòlegs van declarar que s'havia curat de manera instantània, duradora i completa gràcies a la intercessió de la Mare Janer. Els cardenals i bisbes, finalment, van ratificar aquests parers.

Després d'anys de treballs constants i laboriosos s'ha confirmat el miracle. Un miracle que, gràcies a una vida exemplar, culminarà el dia 8 d'octubre amb la beatificació d'Anna Maria Janer.

La biografia d'una dona lluitadora

Anna Maria Janer i Anglarill va néixer el 18 de desembre de 1800 a Cervera (la Segarra) en una família de profundes conviccions cristianes. Va ser la tercera de quatre germans. A causa de la Guerra del Francès i de les seves conseqüències —fam, epidèmies, dolor— es va familiaritzar des de petita amb el sofriment humà.

A divuit anys va entrar a formar part de la Germandat de Caritat de l'hospital de Castelltort de Cervera. Les germanes tenien cura dels malalts i pobres de l'hospital i feien classes i catecisme al «Real Colegio de Educandas» de la mateixa ciutat.

En 1833 va esclatar la primera guerra carlina i l'hospital de Castelltort es va convertir en hospital militar. En 1836 la junta de l'hospital va expulsar les germanes. Durant un curs Anna Maria Janer va exercir de mestra al «Real Colegio de Educandas». Després de la batalla de Gra, va marxar cap a Solsona per posar-se a disposició de la diòcesi. La seva arribada va coincidir amb la visita de Carles Borbó, que li va demanar que coordinés

els hospitals de la zona carlina. Es va fer càrrec dels hospitals de campanya de Solsona, Berga, la Vall d'Ora i la Boixadera. Va ser reconeguda pels combatents dels dos bàndols com la «Mare». Acabada la primera guerra carlina, ella i tres germanes van ser fetes presoneres i van haver d'exiliar-se a l'hospital de Sant Josep de la Grave de Tolosa de Llenguadoc.

En 1844 va retornar a l'hospital de Cervera. Cinc anys després va passar com a directora a la Casa de Caritat de la mateixa ciutat. Acol·lia nens orfes, joves discapacitats i ancians.

En 1859 va acceptar la petició del bisbe d'Urgell, Josep Caixal i Estradé, i establí una germandat de caritat a l'hospital de pobres malalts de la Seu d'Urgell. El 29 de juny de 1859, Anna Maria Janer va fundar l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, dedicat a l'educació cristiana de nens i joves i a l'assistència de malalts i ancians.

En 1863 va fundar personalment el col·legi de Cervera i l'hospital de Tremp. Més endavant, entre altres, el col·legi d'Oliana (1864), l'asil de Sant Andreu de Palomar (1866) i els col·legis de Llívia (1868) i de les Avellanès (1872). Les germanes obtenien per concurs la plaça oficial de mestra.

Amb la revolució de 1868 nombroses comunitats van ser dissoltes i les germanes es varen dispersar. Entre 1874 i 1880 va ser relegada dintre del mateix Institut a causa de la nova orientació que va voler donar-li un director espiritual.

En 1880 es va celebrar a Talarn el primer capítol general, que la va elegir canònicament com a superiora general, i en 1883 va ser elegida vicària i primera consellera general. Va passar els darrers anys de la seva vida en aquest poble lleidatà envoltada d'alumnes, de noies que es preparaven per a ser religioses i de professores.

Va morir l'11 de gener de 1885, a Talarn. Va demanar de morir a terra com a penitent per amor a Crist. Anna Maria Janer va morir després de dedicar tota la vida a atendre les persones més necessitades del seu temps: malalts, pobres, incurables, empestats, ferits de guerra, infants orfes i ancians sols. La seva fe és l'exemple de vida que impulsa, més tard, totes les germanes de la congregació.

Les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell

Anna Maria Janer va deixar una petjada molt forta. Va

ser tan profunda que encara avui es predica el seu missatge a través de les moltes escoles, hospitals i residències que regenten les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, un institut religiós catòlic que actualment està estès per onze països. La seva missió se centra en l'educació cristiana dels infants, en l'assistència dels malalts i els ancians més necessitats.

El seu estil de vida es pot resumir en quatre punts. Pobresa: volen viure el compromís i el servei compartint tot el que tenen. Castedat: volen obrir-se a l'amor universal i intenten descobrir Jesucrist en els altres. Obediència: volen estar sempre disposades a anar allà on calgui. Comunitat: s'ajuden a viure la fe, la fraternitat i la missió que tenen en comú. Les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell basen la seva vida a descobrir Crist en el germà, especialment en aquell que sembla que fins i tot hagi «perdut el reconeixement de la seva dignitat humana». Ho fan d'una manera pròpia, amb un estil propi d'estimar. No fan accepció de persones; en tot cas mostren preferència pels més necessitats. Intenten posar-se a la pell de l'altre, assumint la situació dels altres com a pròpia per a descobrir la presència de Jesucrist en tota la seva vida.

El camí de la beatificació

El procés de beatificació és llarg i laboriós. S'ha de declarar que el candidat ha viscut una vida de santedat

—per tant, exemplar— i ha realitzat un miracle després de la seva mort. Aquest camí comença quan el bisbe de la diòcesi on va néixer, viure o morir el candidat fa recollir proves i testimonis que permetin de provar que la persona visqué en santedat o practicà heroicament les virtuts cristianes. Si és així, és declarat «servent de Déu». La Mare Janer va rebre aquest reconeixement l'any 1951, quan va començar el seu procés diocesà i en el moment que la Congregació per a les Causes dels Sants el va donar per començat oficialment.

Llavors es presenta el cas a la Santa Seu, a la Congregació per a les Causes dels Sants, amb la biografia completa, i proves dels fets, i, si n'hi ha, del miracle atribuït a la persona. Aquest cas és avaluat per un grup d'experts en ciències i per teòlegs. Si el cas és aprovat, el candidat és declarat venerable. Venerable significa ser «respectat i honorat», és a dir, que mereix l'estimació de tothom. Anna Maria Janer fou declarada venerable el juliol del 2009.

Finalment, si hi ha un miracle i queda demostrat que ha estat realitzat per la intercessió del candidat, aquest és proclamat beat. Aquesta serà la fita que, d'aquí a uns quants mesos, assolirà la figura de la Mare Anna Maria Janer.

*Article publicat a la revista *So/c*, del bisbat de Solsona

www.anamariajaner.org. Aquesta és la pàgina web que les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell han habilitat en ocasió de la beatificació de la seva fundadora i oferir així, a tothom qui ho vulgui consultar, una informació actualitzada i completa. En el dibuix adjunt es pot apreciar quins són els principals camps de treball d'aquest institut religiós i el seu lema de base: «Estimar-te i servir-te sempre i en tot».

La informació i els materials que s'ofereixen en l'esmentada pàgina web es poden consultar en català i en castellà. S'hi troba també un enllaç que permet entrar a la xarxa social *facebook* i, com saben molt bé els que la fan servir, es pot veure què s'hi diu i, a la vegada, afegir-hi comentaris de collita pròpia.

Decés de Mn. Ignasi Ribas i Prunés, prevere diocesà .....

Manresa.- El dia 10 de juliol va morir en aquesta ciutat Mn. Ignasi Ribas i Prunés, a l'edat de vuitanta-dos anys. Havia nascut a la mateixa ciutat el 31 de juliol de 1928 i, cursats els estudis eclesiàstics al nostre seminari, fou ordenat prevere el 28 de juny de 1953.

Successivament havia exercit el ministeri sacerdotal a les parròquies de Sant Jaume de Calaf, Sant Pau de Manresa, Sant Vicenç de Riells del Fai, Sant Hipòlit de Voltregà, Santa Maria de Navarcles, Santa Maria de Camps i finalment Santa Creu de Fonollosa. Havia estat consiliari diocesà d'Acció Catòlica, i també, dintre l'Obra de Cooperació Sacerdotal Hispano-Americana, havia treballat pastoralment de missioner al bisbat argentí de Nueve de Julio, des de 1963 a 1976. Quan li va arribar la jubilació es retirà a la residència de les Germanetes dels Pobres de Manresa, on romangué fins a l'hora de la seva mort.

Entre les seves característiques personals destacava l'aptitud per a escriure, com ho va fer en articles divulgatius en diverses revistes. Especialment notable fou la seva assídua col·laboració en les pàgines del *Full Diocesà*, on els seus escrits foren presents des de 1989 fins al 2009. Amb un lèxic propi i entenedor, tractà sobretot de temes de la naturalesa, de

les flors i herbes del camp, dels treballs de la pagesia, etc., com un vincle natural amarat de l'esperit de l'amor i la joia que ens porta a viure senzillament la nostra relació amb Déu. Una gran part dels seus escrits els compilà en format de llibre (que foren editats per Publicacions de l'Abadia de Montserrat): *Vivències i records* (1995), *Mirades transparents* (2000), *Fruits de tardor* (2006).

La missa exequial es tingué a la basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa i fou presidida pel bisbe Mons. Romà Casanova, acompanyat d'una trentena de preveres del presbiteri diocesà que, juntament amb familiars i amics, pregaren Déu perquè concedeixi el repòs dels justos al seu servent Ignasi, prevere, i li recompensi la seva vida sacerdotal.

Apostolat de l'Oració. Intencions del Sant Pare per al mes d'agost

General: Perquè la Jornada Mundial de la Joventut que es fa a Madrid encoratgi tots els joves del món a fonamentar la seva vida en Crist.

Missionera: Perquè els cristians d'Occident, dòcils a l'acció de l'Esperit Sant, retrobin la frescor i l'entusiasme de la seva fe.

Quedem per a tal dia i tal hora | Teresa Medina Casanovas.....

Quan fixem un dia i una hora per a qualsevol cosa concreta, el temps passa de diferent manera.

Si és quelcom que s'espera amb il·lusió, a vegades l'espera es fa llarga, però és agradable de recordar-ho i es desitja que arribi aquest dia.

Si és una obligació, un fet que ens porta un treball o un compromís, de seguida s'apropa la cita i en aquest cas ens agrada no tenir mandra i treure'ns-ho del damunt tan aviat com puguem perquè, com diu la dita, feina feta no té destorb.

Sigui una cosa o una altra, és bo de tenir relació humana, obertura als altres, molt tracte, contínua ocupació i, sens dubte, molta confiança en el Pare.

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat de Bages Nord (8) .....

El **19 de març**, festa de Sant Josep, hi hagué missa solemne a la catedral. Hi emeté vots perpetus la germana argentina Maria Madre de Bondad, de l'institut Sirvientas del Señor y de la Virgen de Matará.

El **diumenge 20**, visita pastoral a Santa Maria de Gaià. Des de la mort recent de Mn. Lluís Jané se n'encarrega l'arxiprest, el P. Antoni Costa, claretià, rector de Sallent, que ens rebia a la placeta de l'església. Feia un dia esplèndid de primavera i, a poc a poc, aparegué tota la parròquia, que omplí l'església. L'homilia del segon diumenge de Quaresma es desenvolupà entorn de tres eixos; transfiguració del Senyor, baptisme i crida joiosa a la conversió. La gent, ben dirigida pel P. Costa, cantà la seva fe i adorà devotament. Eixint de missa, xerrada animada davant la porta, salutacions fraternals amb el senyor bisbe i un bon dinar a la rectoria, molt ben transformada en restaurant des de fa trenta-dos anys.

A la tarda es va fer la visita pastoral a Santa Eulàlia d'Argençola, situada prop de Balsareny, tocant al bisbat de Solsona. N'és rector Mn. Jean Hakorimana de Castellnou, i la missa la hi celebren els capellans de Balsareny. Hi hagué un bon grupet de gent i el senyor bisbe hi celebrà la missa estacional calmosament. Després ens portaren a sota l'antiga capella romànica de Santa Margarida de Viladepost, tocant a l'airoso casa pairal amb dos parallamps. La gent s'hi reuneix per a les festes populars. A fe que és un lloc bonic. En el pisolabis sortiren els problemes de la vida i les aspiracions de la comunitat. Ens acomiadarem ja negra nit.

El **divendres 25** el senyor bisbe començà la visita pastoral a Sallent. La llista d'actes fou densa: a les dotze, visita a l'escola Torres Amat, a la una, trobada amb la Comunitat Vedruna i amb el professorat. Després, a la tarda, a les sis, trobada amb la gent que acudeix a Càritas, i tot seguit amb els catequistes a la rectoria. Al vespre, l'assemblea amb els col·laboradors parroquials (n'hi assistiren uns quaranta) i quatre pares claretiàns. Fou una bonica trobada, coordinada pel rector Antoni Costa, que anava representant els grups. Així s'anaven veient les moltes persones i activitats que for-

men el teixit parroquial «sense el qual Sallent no seria el que és», com digué el senyor bisbe en les paraules finals.

El **dissabte 26** hi hagué trobada amb la comunitat claretiana, cordial i amical. Després es visità la Residència Sant Bernat, amb missa. A les sis de la tarda, trobada amb els representants de la Trentasena i visita al CAT (Centre d'Acolliment Turístic) a la Botjosa, al peu de la muntanya de sal. A dos quarts de vuit, missa estacional a l'església de Santa Bàrbara de la Botjosa. A més del rector i de la comunitat claretiana, hi concelebrà Mn. Àngel Salada, ara retirat a Sallent. Ell fou l'ànima de la construcció de l'església, ara fa quaranta-cinc anys. Ens interessà l'explicació de com ho obtingué, a base de molt demanar a la direcció de la mina de potassi. Per cert que ara és de capital jueu i encara hi treballen un miler de miners exportant les sals arreu del món. Pelegrinant a Terra Santa el P. Costa trobà gent a Massada que li parlaren de la mina de Sallent. És importantíssima.

Foto: Durant la visita pastoral a Gaià

L'almoïna que faràs, no miris a qui la fas | Vicenç Devesa i Montserrat

La frase que encapçala aquest article és una màxima popular (equivalent a la castellana *haz bien y no mires a quién*), cada vegada més en desús, cosa que també deu ser prova de quins són els missatges que són més de moda en la nostra societat.

Un llibre publicat recentment pel periodista Adolf Bertran reproduïx diverses entrevistes realitzades fa un cert temps per a un espai de Catalunya Ràdio. En aquestes entrevistes es plantegen diversos temes socials i ètics a partir de refranys o aforismes coneguts, com el citat més amunt. La filòsofa Begoña Roman argumenta en una d'aquestes entrevistes sobre aquesta màxima popular que ens aconsella de fer el bé, sense mirar a qui el fem, i destaca: «Una acció bona no fa bona la persona que la fa. El que fa bona la persona és la intenció per la qual la fa, i aquesta intenció ha de ser gratuïta, sense res a canvi.» L'esmentada filòsofa insisteix que si el que mou les nostres accions és l'interès, del tipus que sigui, aquestes accions no tenen valor moral, perquè busquen un benefici i, per tant, s'allunyen d'una autèntica gratuïtat.

L'anàlisi que citem es fa des d'una perspectiva purament humanista, però podríem trobar nombrosos exemples en l'Evangeli en els quals Jesús ens assenyala com a agradables a Déu aquelles accions que miren de fer el bé a tothom, especialment a aquells que la societat deixa arraconats, i també

a aquells que podríem definir com els nostres enemics. Segurament que és una fita ben difícil d'assolir, però ens dóna pistes sobre cap on hem d'apuntar.

Un eslògan que aquests dies ha aparegut en els mitjans de comunicació i que recull plenament aquesta idea de gratuïtat, generositat i obertura cap als altres és el de la darrera campanya de Càritas: «Un no per a ningú.» En aquest cas encara és més remarcable que darrere l'eslògan hi ha la pràctica quotidiana d'aquesta organització cristiana que es troba al capdavant de la lluita per garantir els mínims indispensables als sectors marginats de la societat i a tots aquells que pateixen situacions ben difícils a causa de l'actual crisi econòmica. I, a més, tota aquesta tasca la fa Càritas sense cap mena de discriminació envers aquells que pateixen necessitat. Evidentment, als antípodes d'aquest missatge i d'aquesta actuació que es basa en l'Evangeli hi trobaríem missatges ben allunyats de Crist, malgrat que sembla que tenen un cert seguiment dins el nostre àmbit geogràfic, com aquella propaganda electoral que proclamava: «Primer els de casa.»

Voler ser cristians no ens estalvia dificultats ni temptacions d'actuar en el dia a dia per interès pur i simple, però sí que hem de ser conscients que el missatge de Jesús va en sentit contrari: gratuïtat, generositat, obertura a tothom, sense exclusions.

Llibres | Dos nous volums de la col·lecció «Cuadernos Phase»

Núm. 201. Destinat a donar a conèixer el text de l'**Ordo Romanus Primus** (amb l'original en llatí i versió en castellà, juntament amb comentaris de sis autors diferents). Aquest *Ordo* recull les rúbriques que s'havien d'observar en la missa papal solemne, en el segle VIII.

Núm. 202. Sota el títol **Más allá del calendario** i subtítol **Del tiempo cotidiano al tiempo de Dios**, presenta una selecció de temes sobre el calendari i la seva complexitat a l'hora d'establir-lo, així com la forma d'acoblar-hi la celebració de les festes litúrgiques.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals

Santa Maria 1, 08500 VIC

Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:

mitjans-comunicacio@bisbatvic.com

SOLSONA: Júlia Ayala

Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA

Tel. 973 48 06 19

C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC

Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac, Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60